

Lectorium rosicrucianum
Međunarodna škola zlatnog ružina križa

Uvodno pismo br. 3

Uvodno pismo br. 3
Misterij života i smrti

U prethodnomu je pismu objašnjeno da ona strana nije spomenuto nebo. Ova i ona strana dva su dijela što zajedno tvore ovaj svijet. Sve nadosjetilne pojave i doživljaji pripadaju onostranom, onoj strani. Nešto potpuno drugo jest prvobitno Božje kraljevstvo.

Već smo ukazali da se ovaj svijetov postojanje odvija od kolijevke do groba i opet dalje od groba do kolijevke. Sada ćemo se podrobnije pozabaviti tom temom.

Uzmimo za objašnjenje našu Zemlju. Poznato je da zemaljsku kuglu okružuju različite jasno omeđene sfere, kao npr. troposfera, stratosfera, ionosfera, i sve je to zaokruženo Van Allenovim pojasom. ovaj svijet kao manji kozmos, kao mikrokozmos, slična je tvorba. Sastoji se od različitih tijela i snaga koje zajedno tvore oblik približno jednak kugli. Tijelo od krvi i mesa pritom je samo vidljivi dio ljudskoga sustava. U sljedećemu pismu bit će to još podrobnije obrađeno.

Razmotrimo jedan dan u tijeku vremena. Tako ujutro na istoku kao crvena vatrena lopta izlazi Sunce, u podne je u zenitu, da bi onda uvečer zašlo na zapadu. Tada slijedi tama noći. Iz perspektive jednodnevne mušice time bi ta događanja bila zaključena. Izgledalo bi kao da su taj izlazak Sunca, put do zenita i zalazak jednokratne pojave. Ako ta događanja prenesemo na ljudski život, tada bi naš život bio zaključen sa zalaskom, dakle smrću. Ali iz naše kozmičke usporedbe znamo da se kretanje nastavlja i u noći. Noć odstupa pred novim danom i sve se ponavlja u neprekidnom kružnom toku. Nasuprot sveopćemu shvaćanju kretanje ljudskoga sustava ni u kojemu slučaju ne prestaje smrću. I tu je kretanje neprekidno.

Tako je smrt na ovoj strani istovremeno i rođenje na onoj strani, nakon dana ljudskoga postojanja slijedi na odgovarajući način noć i kao što noć uzmiče pred novim danom, tako je novim materijalnim rođenjem na ovoj strani prekinut boravak ovog sustava na onoj strani.

ovijev sustav sada ima posve novu osobnost, ali po sudbini i svim svojim iskustvima sustav je ostao isti. To se događanje odvija nužno i neizbježno.

Ovaj prikaz može vam možda izgledati novim. Ali zakon ponovnog uranjanja u materiju, zakon reinkarnacije, poznat je mnogim ljudima, posebice onima, koja su se bavili istom stvarima mitologijom. To je odvijanje nepromjenjivi prirodni zakon.

Smrt je za ovaj svijet uvijek zastrašujući događaj, tamni i tobože nedokučivi misterij. Svaki ovaj svijet

zna da ?e grob biti kraj svih njegovih stremljenja na ovom svijetu. Nije li neshvatljivo da ta tvrda i neumoljiva stvarnost, pred koju je stavljen svaki ?ovjek bez izuzetka, ipak samo u vrlo malo ljudi izaziva pitanje: Zašto je to tako? – Kuda odlazim nakon tjelesne smrti? Ve?ina ljudi pokušava ignorirati taj doga?aj, koji je toliko povezan s njihovom patnjom; pokušava šutjeti o tomu mo?nom doga?aju; ve?ina ljudi o tomu ne govori rado. – Pritom nema smrti u uobi?ajenom smislu rije?i, jer smrt na ovoj strani istovremeno je ro?enje na onoj strani – kako je ve? bilo objašnjeno. – Bit ?e od koristi ako tomu dodamo još nekoliko objašnjenja.

?esto postoji shva?anje da ?e ?ovjek nakon svoje smrti, u skladu sa svojim dobrom ili zlim djelima, zauvijek zauzeti primjereno mjesto ili “na nebu s desna Bogu” ili u plamenu pakla. No, znamo da to nije tako!

Postoji doduše ona strana s brojnim sferama – s vrlo uzvišenim i s vrlo bijednim, ali to nisu ni u kojemu slu?aju mjesta vje?noga blaženstva ili vje?noga prokletstva. Kraljevstvo mrtvih u potpunosti pripada nama poznatomu dijelu svijeta; to je takore?i nevidljiva polovica, nevidljiva zrcalna slika ove strane. Ta ponaj?eš?e nevidljiva polovica stoga se naziva zrcalnom sferom. Sagledajte to jasno: ova i ona strana dvije su polovice našega polja postojanja. Finotvarno podru?je one strane nije, dakle, ni u kojemu slu?aju nepromjenjivo Bo?je kraljevstvo, nebesko kraljevstvo, ve? nevidljiva polovica ovoga, dakle, op?e- poznatoga svijeta, koja je tako?er podvrgnuta zakonu neprestane promjene. ?ovjek, dakle, ne dolazi na onu stranu u svoj vje?ni dom.

Ali što se zaista doga?a sa ?ovjekom nakon smrti materijalnoga tijela?

Nakon fizi?ke smrti materijalno se tijelo po?inje raspadati, rastvarati, da bi kona?no opet postalo zemljom, kao i otpali list. Mrtvo tijelo ostaje, dakle, u materijalnomu podru?ju. Finotvarna tijela – koja ?emo podrobnije opisati u sljede?emu pismu – dospijevaju nakon odre?enoga vremena u tzv. nebeska ili paklena podru?ja one strane. Tamo se nakon kra?eg ili dužega trajanja tako?er rastvaraju.

Preostaju sa?uvana samo žarišta iskustava kao esencija egzistencije doti?ne osobnosti u kuglastomu ljudskomu sustavu, u mikrokozmosu. Ti zapisi nazivaju se karmom.

Kada završi životni put mikrokozmi?koga sustava na onoj strani, u kraljevstvu mrtvih, mikrokozmos je na temelju kozmi?kih zakona prisiljen kada za to do?e vrijeme povezati se s novom smrtnom osobnoš?u. Prema sveop?emu zakonu podudarnosti, ispražnjeni ?ovjekov sustav dovodi se u vezu s parom roditelja koji najbolje odgovara nataloženim snagama sudbine. Novoro?eno dijete mora nositi -ima karmu svih onih koji su prije njega nastanjivali mikrokozmos – njegov mikrokozmos.

Tako se prema njihovim mislima i djelima mogu objasniti i razli?ite sposobnosti, konstitucije i sudbine ljudi, koje su u skladu sa zakonom uzroka i posljedice, zakonom karme. Tako, dakle, iznova zapo?inje novi zemaljski život u potpunoj povezanosti s prošloš?u. Kolo života po?inje novim obrtajem. Ponovno je zapo?eo put od kolijevka do groba.

Ali jednom, nakon bezbrojnih okretaja kola života, po?inje se uzdizati u ?ovjekovu svijest, iz njegove najdublje nutrine, ?ežnja za stvarnom slobodom name?u?i mu pitanje o smislu života. I kada dobije odgovor na svoje pitanje, koje ponajviše po?inje sa “Zašto ...?”, i postane svjesnim

prirodno zakonskih me?uodnosa, tada ?ovjek dalje pita: Kako se mogu osloboditi od kola ra?anja i umiranja?

Ali od toga se okre?u?ega kola možemo osloboditi tek kada ispunimo pravi smisao utjelovljenja, tj. kada se odlu?imo vratiti u svoju prvobitnu, božansku domovinu i ostvarimo s time nužno povezani proces promjene osobnosti, transfiguraciju, preobrazbu u božansko bi?e. Samo je to klju? kojim možemo otklju?ati okove i osloboditi se prikovanosti za prirodu ovoga svijeta; druga mogućnost oslobo?enja više ne postoji.

Dakle nije dovoljno voditi pobožan, ili u gra?anskomu smislu dobar život, po humanisti?kim na?elima, nego se moramo promijeniti! A ta neophodna promjena nije automatski proces, ve? se ovdje od nas, kao prirodno ro?enih bi?a, o?ekuje aktivna suradnja.

?ovjek je stvorenje na planetu Zemlji koje, na temelju u njemu latentno prisutne duhovne jezgre iz božanske prošlosti mikrokozmosa, svoj život više ili manje svjesno doživljavao kao zada?u, što je pokušava riješiti na ovaj ili onaj na?in. Dok boravi na Zemlji, ?ovjek traži istinsku sre?u i vje?nu slobodu, ali ih ipak ne može na?i. Te ciljeve on i ne može ostvariti, jer su oni u zemaljskoj prirodi neostvarljivi! Unato? tomu netko vjeruje da se smisao njegova života ogleda u o?uvanju ljudske vrste, a netko drugi u predanosti humanitarnim, politi?kim ili teološkim idealima. Me?utim, masa uvijek ide putem najmanjeg otpora i navike i živi tako da zadovoljava svoje nagone, sve dok smrt sve to opet jednom ne okon?a.

Oduvijek se ljudi koji uistinu ozbiljno traže i streme za istinskim ispunjenjem nisu zadovoljavali takvim tokom stvari. Uvijek su iznova doživljavali da nedostaje nešto bitno. Takvo doživljavanje, ta razdiru?a ?ežnja dolazi iz matemati?koga središta mikrokozmi?koga sustava koje nazivaju i "ružom srca" ili "kamenom mudrosti", "Isusovom sjemenkom", "draguljem u lotosovu cvijetu" – to je zadnji ostatak prvobitnoga Božjega ?ovjeka.

Ali mnogi su povu?eni strujom vjerskih ili sli?nih zajednica, gdje onda forsiranjem dobrote pokušavaju oplemeniti osobnost i ponovno zadobiti izgubljeno božansko stanje; ili kada iznova razo?arani napuste tu zajednicu, ulaze u okultne veze, u kojima pomo?u posebnih vježbi pokušavaju posti?i cijepanje osobnosti, da bi tako ve? za života zadobili uvid i osigurali si mjesto u carstvu mrtvih.

Prema prvo spomenutoj metodi pokušava se, dakle, posti?i cilj na osnovi oplemenjivanja ljudskoga stanja postojanja. Druga metoda omogu?uje uz potpuno održavanje ja-svijesti, vježbati vje?no blaženstvo i tako do?i do cilja.

Prvobitnomu božanskom podru?ju ne može se približiti ni jogom, ni vježbama disanja, ni autogenim treningom, ni kultiviranjem osobnosti bilo koje vrste, a ni pobožnoš?u, humanoš?u i dr. Budu?i da Božje kraljevstvo "nije od ovoga svijeta" i da "krv i tijelo nikada ne mogu naslijediti kraljevstvo Božje ", ?ak i ako ste vrlo oplemenjeni ili istrenirani, spomenute su metode od samoga po?etka osu?ene na neuspjeh.

Postojao je i postoji samo jedan put, koji vodi do oslobođenja, samo je jedna mogućnost da se opet uspostavi prvobitno stanje: promjena osobnosti na osnovi posljednjeg ostatka božanskoga u ovomjenu, ponovno rođenje iz vode i Duha. Ma koliko glasno bile hvaljene, druge metode ne mogu voditi k izbavljenju!

Škola Ružina križa, Lectorium Rosicrucianum, iza koje kao snaga što daje poticaj, stoji kršćanska škola misterija Zlatnog Ružina križa, jest institucija koja pokazuje put prema ponovnom rođenju prvobitnoga ovjeka u procesu transfiguracije, preobrazbe osobnosti.

Kako ostvariti taj put, rado ćemo vam reći ako to želite saznati.

Molimo vas, pišite nam.